

Glittede julereklamer er en miljøsynder

LIVA HELIO

Nu går vi ind i december måned, og det betyder, at juleshoppingen er på sit højeste. Alle stormer til landets stormagasiner – og inspirationen til køberne kommer fra reklamerne.

En undersøgelse fra marts 2009 viser, at 1% af en gennemsnitlig, dansk husholdnings CO₂udslip stammer fra diverse tryksager – hovedsagligt reklamer.

Og lige præcis dette emne bliver en del mere aktuelt i juletiden, hvor reklamerne bogstaveligt talt vælter ind af vores døre.

Vi kender det alle – det er en weekendmorgen, og juleshoppingen står som et af dagens mange stressende gøremål på vores meterlange *jule-huske-seddel*. Det første vi ser, når passerer vores dørtærskel, er et bjerg af skinnende papirpamfletter, der alle skriger til os, for at få os til at samle dem op.

Derfor ved vi også, hvor få af disse reklamer, vi egentlig får kigget i, og derfor bliver man fristet til at spørge sig selv:

Er dette virkelig nødvendigt?

Det er hundredvis af blade som dette, der vælter gennem vores brevsprække i julemåneden. Hvad vi ikke tænker over er, hvor skadelig effekt, de har på vores miljø.

En undersøgelse af det danske 'Megafon' for dansk Arbejdsgiverforening' viser, at 68% af danskerne ønsker at få en miljømærkning på alle papirreklamer, der skal indikere hvor højt det enkelte blads CO₂udslip er.

Men er dette i virkeligheden mulig -vis ikke en overflødig handling?

Næsten alle danske husholdninger i dag har en computer men internetforbindelse til rådighed, og langt de fleste bruger denne til at finde al form for information uden at kaste et blik på bladene.

Så burde man i stedet ikke springe mellemtrinnet med en miljømærkning over?

Måske er afskaffelsen af de fysiske reklamer i virkeligheden bare endnu et skridt på den teknologiske udviklings vej.

Denne gang et miljørigtigt ét.

Verden på 1 minut

Regeringen har i samarbejde med DF afsat en ramme på 622 millioner kroner til politiet, i forbindelse med COP15.

Endnu en DR-direktør stopper.

Danmark vil ikke fremføre Grønlands ønske om større CO₂ kvoter.

Lars Løkke inviterer iransk diktator til klimatopmødet.

Irans atomprogram bekymrer Rusland

De forenede Arabiske Emirater låner penge til Dubai banks, i et forsøg på at rette krisen op.

Somaliske pirater kaprer saudiarabisk olie- tankskib

Indiske ofre stadig plaget af industriel ulykke.

Stigende antal dødsfald af H1N1

Siden influenzaens udbrud i april 2009 er opmærksomheden blevet øget - men dødstallene stiger.

Siden april 2009 er 7826 mennesker døde af influenza H1N1 på verdensplan, hvoraf 5.350 af disse dødsfald er sket i Sydamerika.

Man mener at have fundet ud af, at sygdommen ikke var noget nær så farlig for mennesker som først antaget, men i den seneste uge er antallet af H1N1-relaterede dødsfald eksploderet.

I Sydamerika er 4.806 mennesker

omkommet, og i Europa runder det samlede antal dødsfald nu 650 personer.

Dette skyldes hovedsagligt en procentvis stigning af omkomne på 85% i den seneste uge.

LIVA HELIO

Konflikt i Kurdistan blusser op

KIRSTINE LUND CHRISTIANSEN

Uroligheder i Kurdistan samt kampe har fået politikere og andre meningsdannere i Tyrkiet til at se rødt. Terrororganisationer som Al-Qaeda støtter.

I torsdags opstod der kampe imellem kurdere og tyrkere i Kurdistan. Urolighederne, som indtil nu har kostet 42 tyrkere og 12 kurdere livet, har fået debatten om bjergområdet beliggende i Tyrkiet til at blusse op på ny. Urolighederne startede da en ung, kurdisk mand påkørte en bus med tyrkiske civile og efterfølgende sprang sig selv i luften fra sin motorcykel. Ingen organisation har villet tage terrorangrebet på sig, så der spekuleres nu i, om manden ikke har været tilknyttet nogen kendt terrorcelle.

Efterfølgende er der blevet skudt flere tyrkiske civilister og Tyrkiet har nu indsat flere tropper i det uoprægede område.

Flere kendte terrorister har dog udtalt deres støtte til kurdernes fortsatte kamp mod tyrkernes overtag. Saif Al-Adel fra Egyptains Islamic Jihad og højtrangerende medlem af Al-Qaeda har i et brev til den tyrkiske regering skrevet følgende:

"Tyrkiets forsøg på at slutte sig til den vestlige

verden igennem EU, anses for uacceptabel. Vi vil støtte enhver der gør en indsats imod den vestlige verden."

Kurdisk-fødte Ahmed Serdemir bosat i Københavns nordvestkvarter udtaler:

"Hvorfor kan de ikke bare lade kurderne være i fred dernede? Jeg ved ikke hvem den kurder der sprang sig selv i luften var, men han repræsenterer os ikke, som vi er flest. Vi vil bare gerne have vores eget sted, hvor vi kan leve efter Koranens love som vi tolker dem, og det vil tyrkerne ikke give os. I stedet driver de unge mennesker så langt ud, at de springer sig selv og andre i luften. Det hjælper ingen steder."

Politikere i Tyrkiet har nu fået nok. *"Vi er trætte af det, der foregår i bjergområdet. Vi kan ikke færdes i sikkerhed i den del af vores land, og det må nu stoppe. Vi vil have kurderne ud af landet. Alt hvad de foretager sig er at undergrave det system, vi i Tyrkiet har,"* udtaler den tyrkiske regering i en pressemeddelelse.

Den tyrkiske regering vil nu fordrive alle kurdere fra området og har lavet en plan for, at alle skal have forladt landet inden 2011. Et flertal i EU vil gå i forbøn for kurderne og forsøge at mægle mellem parterne i forsøg på at undgå en regulær krig.

Reportage fra den tiende internationale fotograffestival i Syrien

Den 1. oktober åbnede 45 fotografiske kunstnere, fra 24 forskellige lande, en udstilling i Aleppo. Fotofestivalen er blevet en tradition og har formået at bringe lokale og globale kunstnere sammen.

AGNES WESTERGAARD

Mens man går gennem den travle og meget primitive by Aleppo, skyder den gamle elfabrik, hvori udstillingen bliver vist, op. Som bygningen kommer nærmere, bliver gaderne smallere og smallere og bilerne færre og færre. Kvarteret virker som et slumkvarter, gemt væk fra virkeligheden, med dets få gadelygter og mørke kroge.

Det første billede, jeg ser på udstillingen, er kedeligt. Det forestiller et forfaldent hus og rummer for mig intet. Selve kompositionen og farverne er intetsigende og giver mig en skuffende følelse. Billedet er af Dalia Khamissy fra Libanon.

Jeg opdager pludselig nogle meget interessante portrætter af unge kvinder. De er alle i sort hvid og kompositionen er spændende på en uhyre normal måde. Det er netop det, der tiltrækker mig ved disse billeder - dét og så den tydelige besættelse af disse kvinder, der er begravet hos kunstneren Harold Naaijer.

Som jeg går rundt og observerer både kunsten og stedet, går det op for mig, at der ligger meget mere bag facaden. Især den arabiske kunst, repræsenterer en form for ulykke og desperation forklædt som meget smukke billeder. Issa Touma, en lokal kunstner, og arrangøren render rundt på stedet, interesserede i det fremmede, ikke

(Øverst) Billedet af Fasih Keiso blev ligesom Kim Wendts billede (tv) censureret på grund af tilstedeværelsen af et par nøgne bryster.

syriske. Han fortæller, at der været en censurering af billederne, hvor der blandt andet blev censureret et dansk fotografi, af Kim Wendt.

Billedet viste eftersigende et par bare bryster, hvilket var fuldstændig uacceptabelt for det diktaturramte Syrien.

En dansk kunstner, Bent Hedeby Sørensen, havde på sine billeder udstillet sig selv som kvinde ved at træde ind i malede portrætter af kvinder. På disse billeder var der også bare bryster, men pga. at billederne af brysterne var malede, blev de ikke censureret væk. Udstillingen har på den måde ikke fået lov til at chokere så meget som den skulle og kunne. Alligevel har Issa Touma vist en fabelagtig styrke og har med det givet mig et anderledes og fornyende billede af fotografiens kunst.

Derudover åbnede Issa Touma nogle uger efter udstillingen "de forbudte billeder" - en udstilling der viste alle de censurerede billeder fra Aleppo.

For mig et sandt bevis på, hvad kunst skal være og hvorfor det er vigtigt, at folk som ham tør forarge og stille spørgsmål til regeringen i et land som Syrien.

Kronik: Den vilde jungle af rutiner

LINNEA HAANING TROELSTRUP

Vækkeuret ringer. En træt arm kæmper sig op over dynen og ud i kulden. Vækkeuret stopper. Lyden af ens slæbende fødder ned af gangen giver ekko i den stille lejlighed. Indtil kaffevandet sættes i kog. Derefter kommer der liv i kroppen og blodet begynder atter at løbe igennem årene. Vandet begynder at koge. Nescaffen puttes i koppen og vandet hældes op. Kaffepulveret opløses af det varme vand. Kaffen drikkes. Nu er der ingen undskyldning for ikke at vække barnet og arbejde sig igennem endnu en dag.

Man orker ikke. Er ungen først vækkede er der ingen vej tilbage. Mad, gråd, tøj på, gråd, i børnehaven og vuggestue, frihed. Derefter køres den 5 kilometers lange tur til arbejdet på Østerbro. Møderne, rapporterne, kollegaerne. Derefter cykler man de 5 kilometer hjem fra Østerbro. Overvejer kort om man skulle droppe, at hente barnet i dag, men får til sidst dårlig samvittighed og henter det. Hjemme. Mad, gråd, tøj af, gråd, i bad, gråd, i seng, frihed. Endelig er tiden min egen.

God bless you TV!! Derefter i seng efter endnu en dag. Vækkeuret ringer. En træt arm kæmper sig op over dynen og ud i kulden. Vækkeuret stopper. Ubevidst begynder jeg endnu en dag i junglen af rutiner. Lykkelig? Egentlig ikke. Jeg ønsker at kunne komme op ad kviksandet og klatre op i trækronerne og kunne se ned på alle de andre forvirrede mennesker, der farer vild i deres egne rutiner. Lykkelige? Egentlig ikke.

Kan det være rigtigt, at rutinerne har kontrol over os og ikke omvendt? Er vores perfekte liv blevet til en labyrint af rutiner, som folk må følge for ikke at skille sig ud? Hvorfor er det så svært, at bryde dem? Jeg kan ikke se hvorfor vi alle skal følge den samme junglesti. Rutiner er til for at gøre banale ting mindre besværligt i hverdagen. Er vi virkelig faret vild?

Er det ikke på tide at nogen går mod den mørke del af junglen og ser om vandhullet der er bedre?

Uddrag af digtsamlingen, "Den vilde jungle af rutiner" udkommer i morgen i alle landets boghandlere.

Et lille råb i junglen

Kronikken, *Den Vilde Jungle af Rutiner*, er skrevet af den danske forfatter, Linnea Haaning Troelstrup som en indledning til hendes nye digtsamling af samme navn, der udkommer i morgen, den 3. december.

Digtsamlingen er efter den unge forfatterindes egne ord:

"Et opgør med dagligdagen, mod den stressede hverdag. Et opgør med et liv efter rutinen.

Hele denne digtsamling er i virkeligheden mit eget lille råb til Danmarks befolkning om at nyde det liv, vi har."

En stærk inspiration

Linnea udtaler også, at hendes største inspirationskilde til at få skrevet denne digtsamling er den afdøde, svenske filosof og forfatterinde Helga Nordquist, der tog sit eget liv som følge af

Helga Nordquist i 1982

en mangeårig depression i 1984.

Hun er især kendt den dag i dag for sin prismodtagende digtsamling, *"Knuste Glasskår og Kaffebrums"*
LIVA HELIO

Fra Øregaard til Vestrefængsel

Ugens interviewede, er fængselsunderviser Kristina Schrøder, der tidligere arbejdede som lærer på Øregaard gymnasium i Gentofte. Hun fortæller her om nogle af sine oplevelser inden for fængslets høje betonmure.

AGNES WESTERGAARD

Kristina Schrøder er 37 år, mor til to og tilflytter til Vesterbro fra Ishøj. Hun stemmer Enhedslisten og har undervist i filosofi og religion på Øregård gymnasium, men arbejder nu i Vestre-fængsel som underviser.

Hvordan har du oplevet dit skift fra Øregård til Vestrefængsel?

Det har været meget livligt og spændende. Jeg har flyttet fokus fra det meget faglige, med mindre fokus på den sociale kontekst, til stadig at have lige så meget fokus på det faglige, men pludselig fundet det lige så vigtigt, pga. presset i

fængslet, at jeg har måtte handle, inden for den sociale kontekst jeg var i hele tiden. Det er en helt ny udfordring, som jeg mener også at burde være gældende på gymnasiet.

Hvordan er du blevet modtaget i Vestrefængsel?

Jeg er blevet godt modtaget pga. min person, men mine nye indsatte tror det er løgn, at jeg har villet skifte job fra gymnasiet til dem.

I starten på et nyt job er man båret af fordomme. Jeg spurgte mig selv: *Er de på en bestemt måde, fordi de er kriminelle?* Dog har jeg aldrig følt mig truet, selvom jeg har at gøre med unge mennesker med en kortere lunte end normalt, og jeg er

jo altid er i faresituationer, f.eks. hvor de truer hinanden på voldsomme måder. På den måde, oplever jeg situationer, hvor de truer hinanden, og det kan godt være voldsomt, fordi de jo sidder inde for f.eks. vold eller drab. Hvis det sker, lukkes undervisningen, og de puttes tilbage i cellen.

Når jeg snakker med de indsatte, jeg underviser, tænker jeg ikke umiddelbart, at de er kriminelle, for de har sunde holdninger, og på den måde tænker jeg tit, at det er uinteressant, hvad de har lavet tidligere.

Hvilke problemer møder du i undervisningen, der er anderledes, end da du underviste på Øregård gymnasium?

At arbejde med filosofiske spørgsmål er gymnasie-niveau. Derfor er min ambition, at der skal arbejdes lige så seriøst, som på Gymnasiet. Jeg kan ikke forudsætte, at de kan sidde stille eller læse en tekst. Så det undervisningen går med i øjeblikket, er billedligt talt, hvordan jeg kan lege eller synge filosofien ind til dem, så de vil forstå.

Problemet er bare, at det for mig er umuligt at kunne lege med undervisningen, da de sidder med deres

attituder og dermed er meget bange for at føle sig til grin. Jeg bruger derfor al min forberedelsestid til hvordan jeg kan kringle den udfordring - altså hvordan jeg kan formidle niveauet til dem, når de har en så begrænset indlæringssevne..

DPU Danmarks pædagogiske universitetsskole har i en undersøgelse udtalt, at det kun er hver femte indsatte der modtager undervisning, hvorfor tror du det er sådan?

Jeg tror kun, det er hver femte, der er i stand til at modtage. Der er en del indsatte, der bliver sorteret fra, fordi de ikke kan fungere i grupper. Dét at få undervisning er en form for frihedssituation, hvilken mange finder svær. Derfor vælger 2 tredjedele praktisk arbejde. Netop hvor de kan

komme ud og bruge deres fingre og krop. Det kan for dem være en måde, hvor de kan lave noget og få tiden til at gå uden at tænke over det. Man skal tænke på at det er meget stressende at være i fængsel.

Desuden er det at gå i skole, meget selv-reflekterende, og det er der mange, der ikke kan magte. De vil hellere have ro i deres celle.

Tror du, undervisning kan føre flere kriminelle væk fra kriminalitet, når de kommer ud?

Det tror jeg selvfølgelig! Jeg mener også, at oplysning og lærdom er anledning til læring i sig selv, altså at uanset hvad man lærer, ser man det altid ud fra et menneskeligt synspunkt.

Når man tager udgangs-

punkt i at være menneske og indsat, kan man pludselig spørge sig selv; er jeg et menneske, når jeg tager et andet menneskes liv? At kunne sætte sig selv i det lys, kan derfor være det mest menneskelige.

Når man undervises, rejser det nogle helt grundlæggende filosofiske spørgsmål om mennesket. Bare det at man kan få opnormeret folks læsehastighed og forståelse, så de kommer til at læse aviser og forstå andre nyhedsmuligheder end tv'et og ekstrabladet, er for mig nok.

Derfor mener jeg, at verden bliver større, når man får undervisning, og at man forstår en større sammenhæng.

København i politigreb under klimatopmøde

**KIRSTINE LUND
CHRISTIANSEN**

Københavnere vil under årets klimatopmøde kunne se frem til at blive holdt i et langt strammere greb, når de går på gaden. 622 millioner kroner er sat af til sikkerheden.

Regeringen og DF har sat 622 millioner kroner af til at sikkerheden kan være i top

under det forestående klimatopmøde.

Dette indebærer bl.a. den nyligt vedtagne lømmelpakke der giver politiet mulighed for at gøre brug af metoder, Danmark tidligere har set skævt til, når de er blevet brugt andre steder.

Ifølge Lømmelpakken kan politiet tilbageholde folk i op til 12 timer, hvis de mener, at de udgør en trussel. Der vil ikke være nogen, der kan dømmes om politiet har tilladelse til at tilbageholde folk, det vil kun være den enkelte politibetjents individuelle vurdering der vil ligge til grund for arrestationerne.

Ligeså vil en politibetjent have tilladelse til at overtage

rattet på en bus, hvis han mener, at der er mistænkelige personer i den - og uden videre køre bussen til den nærmeste politistation og lade den stå der i 12 timer, fortæller finansminister Brian Mikkelsen.

Sidst, men ikke mindst, vil politiet have ret til at overvåge og aflytte demonstranter uden en dommerkendelse.

1.100 hjemmeværnsfolk er blevet indkaldt til at assistere politiet under klimatopmødet, og for mange demonstranter er der ikke udsigt til at de vil kunne stå fast på deres ret til at demonstrere.

UGENS LÆSERBREV

Voldforbrydere skal dele celle med 12 årige.

Kære kaospilot

Jeg har i en længere periode fulgt med i sagen om sænkning af den kriminelle lavalder. I starten så jeg lovforslaget som en voldsom men nødvendig løsning. Jeg læste første gang om sagen i en artikel på vej hjem til min søster og hendes tiårige søn. Hele vejen gennem artiklen nikkede jeg enig.

Min holdning blev dog ændret, da jeg kom hjem til min søster og så hendes søn sidde og lege med Lego. Tanken om at han om et år ville kunne blive dømt som forbryder, gave mig en sur smag i munden. Vesterfængsel huser nogle af de værste forbrydere i Danmark. Disse forbrydere sidder inde på grund af deres voldsomme adfærd, mord eller hård kriminalitet. Hvis det står til politikerne vil disse kriminelle vil snart få selskab af Danmarks nye "kriminelle" generation: de tolvårige.

Denne nye elite af kriminelle har åbenbart invaderet Storkøbenhavn med deres bander og tyverier. Politikernes løsning virkede enkel: at sænke den kriminelle lavalder til tolv år. Hvorfor ikke? Jo tidligere der gribes ind jo bedre. Derfor skal de sættes bag tremmer allerede første gang de bliver taget i noget kriminelt. Ingen har tænkt på at de unge (børn) kunne blive påvirket af at dele celle med en morder. I tolvårs alderen starter ens udvikling og som teenager er man i en konstant søgen efter sin egen identitet.

Netop i denne periode bliver man kraftigt påvirket af de mennesker omkring en og man efterligner dem gerne. Skaber det ikke en større risiko for at de unge bliver til voldsforbrydere, hvis de omgiver sig med dem? De er selvfølgelig allerede

kriminelle, men er det ikke bare en dårlig undskyldning fra politikernes side? Hvem fanden regner et barn for forbryder? Det kan godt være at børnene er med vidne til den kriminelle handling, men de er næppe stærke nok til at udføre den. I denne sag er politikernes løsning på problemet er endnu engang straf. De unge skal straffes og allerede i en unge alder vil de blive stemplet som en problem borger. Det kan da umuligt skabe veletableret borgere i samfundet.

Jeg mener ikke det er en fair behandling overfor et ungt naivt menneske? De tolvårige ved jo ikke, at de seje drenge fra skolen ikke er seje i samfundets øjne. Selvfølgelig hopper de med på vognen, hvis de får muligheden.

Politikerne skaber selv deres forbrydere, hvis de lukker den unge inde i Københavns fængsler.

De færreste unge fortsætter deres kriminelle livsstil, når de bliver voksne. De bliver klogere og mere bevidste om hvad der er rigtigt og forkert. Det ved en tolvårig ikke! De er stadig i opdragelsesfasen og har deres forældre til at træffe deres valg for dem. De er jo stadig børn. Jeg indrømmer da selv, at jeg også har stjålet, da jeg var tolv.

Gør det mig til en gemen forbryder der bare skal smides i fængsel?

Hilsen Ulrik Strange

Filosofidage i København

LIVA HELIO

I anledning af 50-års dødsdagen for den danske forfatter og eksistensfilosof, Johannes Lønborg, afholder Københavns kommune i dagene den 5.-10. december de såkaldte "Filosofi-dage" for at øge borgernes opmærksomhed på emnerne tankevirkksomhed og eksistensspørgsmål.

Det var allerede i april 2008, at Københavns Kommune annoncerede idéen omkring at holde en omfattende kulturperiode i København med filosofien som midtpunkt.

Der har været mange spekulationer om, hvordan projektet ville komme til at forløbe, men det ser ud til, at Lønborg-gruppen, der er idéhaverne til hele eventet, bliver færdige i tide.

John Mølhav, formand for planlægningsgruppen, ser i hvert fald lyst på tingene.

"Vi har fået stor opbakning til projektet – både fra kommunen, men også fra private sponsorer og lokalbefolkningen. Dette har mundet ud i, at vi lige pludselig stod med langt flere penge mellem hænderne, end vi havde regnet med til at starte med. Det har været en vild følelse, og eftersom vi har haft råd, har vi været i stand til at udbygge det ekstremt – jeg er sikker på, vi får nogle fantastiske dage i vores gode, gamle København."

Startede som en lille idé

De er nået langt – meget længere end nogen nogensinde havde kunnet forestille sig, siden de i april 2008 stillede det første spæde forslag til Københavns kommune, og står i dag som bagmændene bag ét af verdens største filosofiorienterede arrangementer nogensinde.

"Det føles helt surrealistisk, og det kommer til at blive rigtig, rigtig stort.

Vi fik idéen til projektet en dag i en støvet kælder, hvor vi bare sad og læste gamle, filosofiske værker. Og så tænkte vi ... "Hvorfor er der ikke nok fokus på så stor en mand som Johannes Lønborg?" og så gik vi egentlig bare videre med det. Det har krævet meget arbejde, men det bliver det hele værd at se det hele blive udfoldet i næste uge.

Det er vigtigt at få de unge mennesker til at stille spørgsmål!"

udtaler den anden del af teamet bag "Filosofi-dage" Christian Laban Knudsen.

Mange aktiviteter

Dagene kommer til at inkludere et hav af forskellige aften- og dags arrangementer for børn, unge og voksne i alle aldre. Alle med en dyb koncentration omkring

emnet Eksistensfilosofi. Ophavsmændene vil ikke så gerne afsløre, hvad nogle af de mere specielle events kommer til at indbefatte. "Lad det være en julehemmelighed," griner John Mølhav med et grin på læben.

Dog fortæller han, at der vil være koncerter, workshops og masser af interessante foredrag spredt

ud over hele København i dagene 5-10 december.

"Men samtidig må vi jo ikke glemme, at det også er en hyldest til Johannes Lønborg som person. Det bliver ligesom H.C. Andersen året – bare meget kortere og langt, langt mere interessant."

Celebrity-fest

De afslører dog, at nogle af de mennesker, der kommer for at deltage aktivt i arrangementet er nationale forfattere, som Naja Marie Aidt, Jan Sonnergaard, Christel Wiinblad og Henrik Olsen.

Johannes Lønborg

Den danske forfatter og filosof døde i 1959, da han var 52 år gammel ved diverse følgesygdomme af et massivt alkoholmisbrug gennem en årrække.

Gennem sit liv nåede han at skrive mange værker, både filosofiske essays, hvor *"Mennesket – en evig vandringsmand"* nok er den mest kendte.

I sin filosofi, diskuterede Johannes Lønborg dilemmaet mellem menneskets ønske om at finde en mening med livet – og det faktum, at han ikke mente, der findes en sådan forudbestemt skæbnesmening. Han mente, at vi gennem hele vores liv blev nødt til at vandre i søgen efter at finde ud af, hvad meningen med vores liv i virkeligheden er – ellers var vi ikke mennesker.

Johannes Lønborg – få måneder før sin død i 1959.

Fri mig fra Julens musik

KIRSTINE LUND CHRISTIANSEN

I går var det den 1. december, og traditionen tro blev dagen sparket i gang med, at radioen spillede julesange. Endnu en jul skal man trækkes med 'Momma Kissing Santa Claus,' 'All I Want For Christmas Is You,' og 'Santa Baby.' De samme julesange som vi har hørt år efter år efter år efter år... Og tilsyneladende bliver P3 og 100FM aldrig trætte af at hive de gamle klassikere op af skuffen, pudse dem af og voldsomme dem i traditionernes navn.

Men jeg skal da ikke lege skinhellig. Jeg skrælede da også med på 'Last Christmas,' de første 5 gange, jeg hørte den i går, men der går jo tre dage, og så forbander jeg Wham og 'a man undercover' hele vejen til Aabenraa. Når vi når d. 14. december, må man jo lydisolere sit hjem og kyle radioen ud af vinduet i et forsøg på undgå de evindeligt trivielle julesanges overtagelse af ens hjerne-aktivitet.

For vi ved jo godt, hvad det ender med. 'Rockin' Around the Christmas Tree', kører rundt i hovedet til februar.

Leder: Så invester da i fremtiden, for fanden

KIRSTINE LUND CHRISTIANSEN

I sidste uge vedtog regeringen den såkaldte **lømmelpakke**, der vil give politi og hjemmeværnsfolk tilladelse til at tilbageholde demonstranter i op til 12 timer uden bevis for at de

har eller havde i sinde at gøre noget ulovligt. 622 millioner kroner er blevet sat af til at diverse politikere og klimatopfolk kan gå sikkert rundt i de københavnske gader, penge der så vidt muligt ligeså godt kunne bruges på at finansiere de ændringer i vores livsstil der gerne skulle føre til sparet CO2-udslip. Det virker absurd at vi fyrer 622 millioner kroner af på at beskytte topfolk der alligevel ankommer til landet med deres egne bodyguards og deres egne sikkerhedsprocedurer. Det er jo ikke sådan at USA sætter præsident Obama og hustru Michelle på et fly uden livvagter og regner med at de nok vil blive modtaget med åbne arme af de venligtsindede danskere der jo har brugt masser af penge på at netop deres præsident skal føle sig sikker. Det er jo ikke sådan de forholder sig til deres overhoveds sikkerhed. Præsident Obama samt alle andre topfolk bliver fulgt af et slæng af toptrænede sikkerhedsfolk der ikke vil lade deres præsidenter og vigtige personligheder dø eller komme til skade pga. et par danske demonstranter.

Københavnere og andet godtfolk vil også kunne se frem til at få deres dagligdag forstyrret af politifolk og hjemmeværnsfolk der er blevet tildelt mere magt end de burde have. De skal da ikke have lov til at beslaglægge en bus fuld af mennesker i 12 timer, bare fordi de mener at nogen i bussen ser mistænkelige ud. De skal da heller ikke have lov til at aflytte og overvåge demonstranter uden en dommerkendelse og uden at de pågældende demonstranter har udvist tegn på at ville gøre noget kriminelt.

Dette er alt sammen metoder danskerne har set skævt til når de er blevet benyttet i andre lande. Det er metoder der har fået meningsdannere til at løfte et øjenbryn og spørge om dette ikke er i strid med FN's Menneskerettigheder.

Sandheden er jo dybest set at der ikke er brug for så mange penge til sikkerhed. Sandheden er jo at disse penge ville kunne bruges langt mere effektivt i helt andre henseende. Hvis vi rent faktisk vil gøre noget godt for klimaet og gå forrest i kampen mod den globale opvarmning, så lad os da gøre noget ved sagen. Lad os beskatte de biler danskerne kører i lige nu, og i stedet tilbyde alle at de kan bytte deres gamle til en øko-bil. Lad os da få plantet en enorm bunke vindmøller; folks udsigt må virkelig komme i anden række. Lad os få malet hustagene hvide så vi kan formindske albedoen. Lad os da for fanden bruge vores penge på noget der rent faktisk kan gavne vores fremtid, i stedet for at indkalde 1.100 hjemmeværns folk så de kan passe på en flok præsidenter, premierministre og øko-folk.

Hvis vi ikke investerer i vores fremtid nu, vil vores børn og børnebørn komme til at betale prisen.

HVEM ER VI

KIRSTINE LUND CHRISTIANSEN

- Redaktør og skribent

LINNEA HAANING TROELSTRUP

- Skribent og læserbrevsansvarlig

AGNES WESTERGAARD SØRENSEN

- Skribent og interviewer

LIVA HELIO

- Skribent, layouter og korrekturlæser